

Sygn. akt I C 1055/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marzena Studzińska

Protokolant: Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K., A. W.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ul. (...) w K.

o zapłatę 32 873,15 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza solidarnie od powodów M. K. i A. W. na rzecz strony pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) w K. kwotę 2 534 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje zwrócić powodom ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 178,38 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami pobranymi od powodów, a kosztami należnymi.

(...)

UZASADNIENIE

Powodowie M. K. i A. W. wnieśli o zasądzenie od strony pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ul. (...) w K. kwoty 32 873,15 zł z ustawowym odsetkami od dnia 11 czerwca 2012 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, iż w dniu 16 lutego 2012 r. doszło do zalania wynajmowanego przez nich lokalu użytkowego, w którym prowadzili działalność gospodarczą (w zakresie sprzedaży artykułów używanych) w ramach spółki cywilnej (...)z siedzibą w K.. Podali, że w wyniku zalania doszło do zniszczenia znajdujących się w ww. lokalu rzeczy w postaci używanej odzieży, w konsekwencji czego utracili towar przeznaczony do sprzedaży, jak również ponieśli koszty jego utylizacji oraz straty związane z zaprzestaniem prowadzenia działalności gospodarczej. Powodowie podnieśli, że zgłosili szkodę (...) S.A. z siedzibą w W., który pismem z 2 kwietnia 2012 r. poinformował, iż odszkodowanie nie może zostać przyznane z uwagi na wyczerpanie sumy gwarancyjnej określonej w umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej strony pozwanej. Podali także, iż 28 maja 2012 r. wezwali stronę pozwaną do zapłaty kwoty 46 292,15 zł oraz, że w dniu 23 lipca 2012 roku strona pozwana uznała roszczenie odszkodowawcze w części, tj. co do kwoty 13 419 zł. Powodowie podnieśli, że na dochodzoną pozewem należność składają się następujące kwoty: 31 312 zł tytułem odszkodowania za szkodę w środkach obrotowych w postaci zniszczonej odzieży, 1500 zł

tytułem strat związanych z zaprzestaniem prowadzenia działalności gospodarczej oraz 61,15 zł jako koszty utylizacji środków obrotowych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości położonej przy ul. (...) w K. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że w dniu 16 lutego 2012 r. doszło do zalania należącego do niej lokalu użytkowego, wynajmowanego przez powodów. Podała również, że w toku przeprowadzonego przez (...) S.A. postępowania likwidacyjnego ustalono, że w wyniku działania wody całkowitemu zniszczeniu uległo 30 % odzieży używanej znajdującej się w ww. lokalu, a pozostała odzież wymagała prania oraz suszenia. Strona pozwana podniosła, że protokół zniszczenia odzieży w ilości 3500 kg nie stanowi dowodu na wysokość poniesionej przez powodów szkody. Ponadto podała, że opierając się na dokumentacji otrzymanej z (...) S.A. w W. oraz własnych ustaleniach, co do wysokości szkody powodów, uznała roszczenie powodów do kwoty 13 419 zł i dokonała zapłaty tej kwoty w dniu 9 sierpnia 2012 r. Podkreśliła, że wypłacona kwota wyczerpuje roszczenia powodów, bowiem zniszczeniu nie uległ cały towar znajdujący się w sklepie, lecz tylko jego część. Strona pozwana podniosła również, iż powodowie nie wykazali wysokości straty związanej z zaprzestaniem prowadzenia działalności gospodarczej albowiem podana przez nich kwota 1500 zł nie została w żaden sposób udokumentowana. Zdaniem strony pozwanej bezzasadne jest również żądanie przez powodów zasądzenia kwoty 61,15 zł, gdyż z fraktury dotyczącej utylizacji nie wynika, że dotyczy ona utylizacji zniszczonej odzieży. W dalszych pismach procesowych strony procesu podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 lutego 2012 r. na skutek awarii rury wodnej (zamarznięcie instalacji wodnej) w pionie wodnym na klatce schodowej nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) na wysokości II piętra doszło do pęknięcia rury i zalania pomieszczeń, w tym lokalu użytkowanego przez powodów na działalność gospodarczą. Na skutek powyższej awarii zalaniu uległy częściowo ściany, sufity oraz instalacja elektryczna w wyższym lokalu.

/ **dowód:** zgłoszenia awarii z 17.02.2012 r., opinia biegłego z zakresu budownictwa R. M., k. 230 – 232/

Lokal zajmowany przez powodów znajduje się na parterze budynku i składa się z zaplecza socjalnego, magazynu oraz sali sprzedaży wzdłuż, której rozstawione były wieszaki z rozwieszoną na nich odzieżą, natomiast w centralnej części lokalu znajdowały się kosze (pojemniki) z ułożonymi w nich rzeczami. Na skutek powyższej awarii, która wystąpiła na poziomie drugiego piętra zalaniu uległa centralna i prawa część sklepu, tj. sufit, ściany, w tym regipsy. Woda spływająca z sufitu, która sączyła się przez stropy budynku zalała głównie rzeczy znajdujące się w koszach oraz częściowo odzież rozwieszoną na wieszakach po prawej stronie sklepu. Rzeczy znajdujące się w koszach były mokre, nasiąknięte wodą przez co uległy w większości zniszczeniu. Rzeczy wywieszane po prawej stronie lokalu również były mokre – część uległa zniszczeniu, natomiast część nadawała się do wysuszenia. Woda sącząca się z sufitu i ścian częściowo zalała podłogę po prawej stronie lokalu na wysokość ok. 0,5 - 1 cm. Natomiast większość pozostałych rzeczy po lewej stronie, umieszczonych na wieszakach pod ścianą oraz w oknie wystawowym była sucha i nadawały się do dalszej sprzedaży.

Z uwagi, iż awaria miała miejsce na drugim piętrze budynku największe szkody ponieśli właściciele lokali mieszkalnych znajdujących się bezpośrednio nad lokalem powodów, przy czym lokale te w chwili powstania szkody nie były zamieszkałe, jednakże znajdowały się w nich rzeczy właścicieli, w tym również kartony z zapakowaną w nich odzieżą, artykuły biurowe, które w znaczącym stopniu zatrzymały spływającą z góry wodę.

/**dowód:** zeznania świadków: Z. P., k. 94, M. G., k. 168- 169, R. J., k. 114 – 115, R. A., k. 115, przesłuchanie stron – zeznania pozwanej Z. L., k. 202; przesłuchanie stron – zeznania pozwanego E. G., k. 202; kserokopie fotografii w aktach szkody nr (...)

W okresie od 1 czerwca 2011 r. do 14 lutego 2012 r. powodowie dokonywali zakupu odzieży używanej, przeznaczonej na sprzedaż w ramach prowadzonej przez nich działalności gospodarczej.

/dowód: rachunek z 01.06.2011 r., rachunek z 12.06.2011 r., faktura z 19.08.2011 r., faktura z 19.09.2011 r., faktura z 14.10.2011 r., faktura z 15.10.2011 r., faktura z 18.10.2011 r., faktura z 26.10.2011 r., faktura z 16.11.2011 r., faktura z 04.01.2012 r., faktura z 17.01.2012 r., faktura z 25.01.2012 r., faktura z 03.02.2012 r., rachunek z 10.02.2012 r., faktura z 14.02.2012 r., k. 9-22, 24/

Pismem z dnia 25 lutego 2012 r. powodów zwrócili się do V. (...) S.A. Oddziału w K. o wywóz pojemnika o pojemności 1100 l z posesji przy ul. (...) w K..

W dniu 23 marca 2012 r. V. (...) S.A. Oddział w K. wystawił powodom fakturę na kwotę 61,15 zł za odbiór 1100 litrów odpadów.

/dowód: zlecenie z 25.02.2012 r., k. 218, faktura vat nr (...), k. 217/

Pismem z dnia 14 marca 2012 r. powodowie zwrócili się do (...) S.A. z siedzibą w W. o wypłatę zaliczki w kwocie 10 000 zł na poczet przyszłego odszkodowania, gdyż jak wskazali ponieśli straty w towarze, jak również koszty utylizacji oraz powstała przerwa w ich działalności gospodarczej. Powodowie zgłosili szkodę w (...) S.A. z siedzibą w W., który z uwagi na wyczerpanie sumy gwarancyjnej określonej w kwocie 20 000 zł w ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w K. odmówił wypłaty odszkodowania.

/ dowód: pismo z 14.03.2012 r., pismo z 11.04.2012 r. w aktach szkody (...)

Zgodnie z przeprowadzonym przez likwidatora z (...) S.A. z siedzibą w W. szkodzie całkowitej uległo 30 % towaru powodów, który znajdował się w wynajmowanym przez nich lokalu użytkowym, co stanowi kwotę 13 419 zł.

/dowód: notatka służbowa z 23.03.2012 r., notatka służbowa z 02.04.2012 r. w aktach szkody (...)

Pismem z dnia 28 maja 2012 r. powodowie wezwali stronę pozwaną do zapłaty w terminie do 11 czerwca 2012 r. kwoty 46 292,15 zł tytułem odszkodowania za szkodę z dnia 16 lutego 2012 r. w postaci zalania lokalu przy ul. (...) w K..

W odpowiedzi na powyższe pismo strona pozwana poinformowała, że nie może odnieść się do powyższego żądania, bowiem w żaden sposób nie została wykazana wysokość szkody z powodu zalania lokalu.

W piśmie z 23 lipca 2012 r. strona pozwana w oparciu o dokumentację likwidacji szkody uznała wysokość szkody poniesionej przez powodów co do kwoty 13 419 zł.

W dniu 9 sierpnia 2012 r. strona pozwana dokonała przelewu na rzecz powodów w łącznej kwocie 13419 zł.

/dowód: wezwanie do zapłaty z 28.05.2012 r., k. 32- 33, pismo z 20.06.2012 r., k. 35, pismo z 28.06.2012 r., k. 36-37, pismo z 23.07.2012 r., k. 38, polecenie przelewu, k. 39-40 /

Sąd zważył:

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Założeniem rozwiązania legislacyjnego przyjętego w art. 6 k.c. jest obowiązywanie zasady kontradiktoryjności (sporności). Idea sporu zadecydowała o regule rozkładu ciężaru dowodu. Przepis art. 6 k.c. jest w istocie normą decyzyjną w tym znaczeniu, że przesądza on w określonych sytuacjach o sposobie wyrokowania sądu w postaci oddalenia powództwa. Ciężar dowodu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów. Instytucja ta spełnia dwie zasadnicze funkcje. Po pierwsze dynamizuje postępowanie dowodowe w systemie obowiązywania

zasady sporności (kontradycyjności) w procesie. Po drugie określa wynik merytoryczny sporu (sprawy) w sytuacji krytycznej, gdy strona nie udowodni faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (K. Piasecki, Kodeks cywilny. Księga pierwsza. Część ogólna. Komentarz, Zakamycze, 2003 r.).

Bezspornym jest, że w dniu 16 lutego 2012 r. wystąpiła awaria rury wodnej, co w konsekwencji doprowadziło do zalania lokalu użytkowego położonego na parterze budynku w K. przy ul. (...), w którym to lokalu powodowie prowadzili działalność gospodarczą, polegającą na sprzedaży odzieży używanej. Nie ulega także wątpliwości, że powodowie ponieśli szkodę, przy czym nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem powodów, zgodnie z którym ponieśli oni szkodę w łącznej wysokości 32 873,15 zł.

W ocenie Sądu, mając na względzie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym również zeznania świadków nie sposób przyjąć, że powodowie udowodnili wysokości roszczenia dochodzonego pozwem. Powodowie nie zaferowali bowiem dowodów, z których jednoznacznie wynikałoby, jaka ilość odzieży używanej znajdowała się w chwili zdarzenia w przedmiotowym lokalu oraz jaka ilość odzieży została faktycznie zniszczona wskutek zalania z dnia 16 lutego 2012 roku. przede wszystkim wskazać należy, iż z fotografii znajdujących się w aktach szkody (...) S.A. w W. wynika – wbrew twierdzeniom powodów - że zniszczeniu nie uległa cała odzież, a jedynie jej część. Ponadto z ww. fotografii oraz zeznań świadków i przedstawicieli strony pozwanej wynika, że znajdująca się w spornym lokalu odzież była rozwieszona na wieszakach w różnych częściach sklepu oraz częściowo poskładana w koszach oraz to, że do zalania doszło po prawej stronie pomieszczenia sklepowego oraz w centralnej jego części. Wobec powyższego większość odzieży rozwieszanej na wieszakach nie uległa zniszczeniu, była sucha, a co za tym idzie nadawała się do sprzedaży. Ponadto sama powódka przyznała, iż część suchej odzieży z wieszaków z sali sprzedaży została wyniesiona na zaplecze, w miejsce gdzie nie było zalania.

Ponadto ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, jaka ilość odzieży znajdowała się w spornym lokalu, jaka ilość tej odzieży została zniszczona i faktycznie poddana utylizacji. Zauważyć również należy, iż awaria rury miała miejsce na wysokości drugiego piętra, zaś lokal powodów znajduje się na parterze budynku, a zatem nie bezpośrednio pod miejscem, gdzie doszło do pęknięcia rury. Z zeznań świadków wynika również, iż w mieszkaniu znajdującym się nad lokalem powodów (nie był zamieszkały), składowana była odzież i inne rzeczy, które zatrzymały znaczącą ilość wody i w zasadzie właściciele tego mieszkania ponieśli największe szkody związane z zalaniem, przy czym – jak zeznali świadkowie woda z pękniętej rury była wodą z wodociągów i była czysta.

Podkreślić wypada, że również z zeznań świadka M. F. – likwidatora w postępowaniu likwidacji szkody prowadzonym przez (...) S.A. w W. nie wynikły żadne istotne okoliczności, które potwierdziłyby stanowisko powodów.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. G. (2), Z. P. (2), R. J. (2) i R. A. (2), a nadto przesłuchanych w charakterze strony pozwanej Z. L. (2) i E. G. (2). Zeznania powyższych świadków są bowiem spójne, logiczne i konsekwentne, a nadto znajdują potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Świadkowie w sposób niezwykle szczegółowy i precyzyjny opisali przebieg zdarzenia z dnia 16 lutego 2012 r. i jego konsekwencje, co znalazło też potwierdzenie w materiale dowodowym z akt szkody.

Wobec powyższego Sąd nie dał wiary zeznaniom powodów utrzymujących, że zniszczeniu uległa cała odzież znajdująca się w przedmiotowym lokalu, tj. 3500 kg, gdyż ich zeznania nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym, a w szczególności w zeznaniach innych świadków oraz w dokumentach dołączonych do akt sprawy.

Dodać przy tym należy, iż strona pozwana już w odpowiedzi na pozew z 19 września 2012 roku podniosła zarzut, że powodowie w żaden sposób nie udowodnili wysokości szkody określonej w pozwie w związku z zalaniem zajmowanego przez nich lokalu należącego do strony powodowej. Zatem złożony przez pełnomocnika powodów dopiero na rozprawie 25 lutego 2016 roku wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania towarów odzieżowych jako spóźniony (art. 207 § 6 kpc) należało oddalić. Zdaniem Sądu wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego powodowie powinni zgłosić już w pozwie, a najpóźniej bezpośrednio po doręczeniu im odpowiedzi na pozew. Nadto powodowie reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika nie uprawdopodobnili, zgodnie z art. 207 § 6 kpc, że zgłoszenie ww. wniosku dowodowego po ponad trzech latach od dnia złożenia pozwu (co

miało miejsce 24 sierpnia 2012 roku) nastąpiło bez ich winy, jak również tego, że w sprawie występują inne wyjątkowe okoliczności. Ponadto uwzględnienie ww. wniosku dowodowego złożonego dopiero 25 lutego 2016 roku niewątpliwie spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy.

Skoro zatem powodowie nie zaferowali dowodów potwierdzających fakt zniszczenia całości odzieży, należało przyjąć, iż nie sprostali oni ciężarowi dowodu w tym zakresie, co skutkowało oddaleniem powództwa w całości (art. 415 kc, 6 kc, pkt I wyroku).

Za gołosłowne uznać należało również twierdzenia powodów, że w dniu powstania szkody, tj. 16 lutego 2012 r. w przedmiotowym lokalu znajdowało się 3500 kg odzieży używanej, bowiem okoliczność ta nie wynika z przedłożonych przez powodów faktur i rachunków za zakup odzieży używanej w okresie od 1 czerwca 2011 r. do 14 lutego 2012 r., a świadczy jedynie o tym, że powodowie w powyższym okresie dokonywali zakupu takiej odzieży.

Ponadto za wiarygodne nie można uznać, iż cała odzież znajdująca się w lokalu – zgodnie z twierdzeniami powodów została zutylizowana. Z akt przedmiotowej sprawy, w tym również z załączanych fotografii mało prawdopodobnym wydaje się możliwość utylizacji 3500 kg odzieży w pojemniku o pojemności 1100 l, bowiem taki pojemnik został przez powoda zamówiony do odbioru odpadów, przy czym zauważyć należy, iż powód zamówił pojemnik, jednakże na inny adres niż prowadzona przez niego działalność gospodarcza dotycząca przedmiotowej sprawy, a nadto z przedłożonej przez niego faktury na kwotę 61,15 zł nie wynika, że utylizacja dotyczy właśnie zniszczonej odzieży oraz nie wskazuje w jakiej ilości odzież ta została zniszczona.

Sąd oddalił również powództwo w zakresie odszkodowania za szkodę z 16 lutego 2012 r. w postaci strat związanych z zaprzestaniem prowadzenia działalności gospodarczej, wobec jej nieudowodnienia. Zgodnie z treścią art. 361 § 2 kc uwzględnienie powództwa dotyczącego odszkodowania za utracone dochody uzależnione jest od wykazania szkody majątkowej obejmującej straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzone. Powodowie nie wykazali wysokości straty związanej z zaprzestaniem prowadzenia działalności gospodarczej, a żądana kwota 1 500 zł w żaden sposób nie odnosi się do dokumentów księgowych złożonych przez powodów na tę okoliczność. Obowiązkiem powodów – zgodnie z art. 6 k.c. - było udowodnienie tej okoliczności poprzez zaferowanie Sądowi - stosownie do treści art. 278 § 1 kpc odpowiedniego dowodu związanego ze skorzystaniem z wiadomości specjalnych odpowiedniego biegłego, zwłaszcza wobec podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu braku udowodnienia roszczenia w tej części. Skoro jednak powodowie takiego dowodu nie zaferowali, zwłaszcza w kwestii wymagającej wiedzy specjalnej, należało przyjąć, że nie sprostali oni ciężarowi dowodu w tym zakresie, co skutkowało oddaleniem powództwa również w tej części.

Podkreślić należy, iż to na powodach – w myśl art. 6 k.c. ciążył obowiązek wykazania, iż na skutek powyższego zdarzenia z 16 lutego 2012 r. ponieśli szkody w środkach obrotowych jak również szkody związane z zaprzestaniem prowadzenia powyższej działalności gospodarczej, a zatem w świetle powyższego powództwo jako nieudowodnione należało oddalić.

Zdaniem Sądu, wypłacona powodom przez stronę pozwaną kwota 13 419 zł jest kwotą odpowiednią, która w pełni wyczerpuje roszczenia powodów, zważywszy na to, że zniszczeniu uległa jedynie część odzieży, ustalony w postępowaniu likwidacyjnym przez (...) S.A. w W. na 30%.

Na marginesie wskazać jedynie należy, iż w świetle obowiązującego prawa powodowie prowadzący działalność gospodarczą traktowani są jako podmioty wykwalifikowane, od których wymaga się większej aniżeli przeciętna staranności w wykonywaniu obowiązków, także tych natury prawnej. Zatem powodowie, jako osoby prowadzące działalność gospodarczą winni byli powołać stosowne dowody na poparcie swoich twierdzeń dochodzonych w niniejszej sprawie.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 k.p.c., w związku z § 2 ust. 1 i 2 § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądzając solidarnie od powodów na rzecz

pozwanej kwotę 2 534 zł (w tym kwotę 2 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przez pełnomocnika będącego adwokatem, 34 zł tytułem opłat od pełnomocnictwa i kwotę 100 zł tytułem opłaty od skargi na orzeczenie referendarza sadowego).

Sąd zwrócił powodowi kwotę 178,38 zł stanowiącą niewykorzystaną zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego (punkt III sentencji).